

בבית המשפט העליון

ע"פ 8320/18

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 18.11.2018 בת.פ. 23302-06-18 אשר ניתן על ידי כב'
השופט א' רון

בשם המערער: עו"ד אריאל עטרי

פסק-דין

זהו ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' רון) מיום
18.11.2018 בת"פ 233202-06-18 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער הוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים כתב אישום (להלן: כתב
האישום) המייחס לו עבירה של מעשה מגונה במתלוננת ילידת שנת 2003 (להלן:
המתלוננת), המתגוררת בבניין שבו שהה אותה העת המערער במעצר בית אצל בתו,
בעקבות כתב אישום קודם שהוגש נגדו (להלן: כתב האישום הקודם) המתברר בהליך
נפרד בבית המשפט המחוזי בירושלים (להלן: ההליך האחר). בכתב האישום מפורט,
בין היתר, כי במהלך שיחה בין המערער למתלוננת הוא סיפר לה כי "הוגש נגדו כתב
אישום על אונס של בחורה איתה קיים יחסי מין בהסכמה, וכי קשה לו לעמוד
בפיתויים" (סעיף 5 לכתב האישום). במהלך דיון בהליך מושא הערעור דנן, שהתקיים
ביום 12.11.2018, טען בא כוח המערער כי על המותב לפסול את עצמו, שכן במהלך
טיעוניה של באת כוח המשיבה היא חשפה בפני המותב מידע על אודות כתב האישום
הקודם שהוגש כנגד המערער, וכמו כן הסבה את תשומת ליבו של המותב לאמור בכתב
האישום בסעיף 5 המצוטט מעלה.

2. ביום 18.11.2018 דחה, כאמור, בית המשפט את הבקשה. בפתח הדברים ציין המותב כי הוא מביע צער על כך שפרוטוקול הדיון מיום 12.11.2018 אינו משקף את כל פרטיו, וכי – שלא כמתואר בפרוטוקול – דברי באת כוח המשיבה נאמרו על רקע דברי בא כוח המערער "שנתנו ביטוי למהלכים בתיק האחר, ואשר רק בעקבותיהם צפה ועלתה הסוגיה הנדונה". בית המשפט הוסיף כי "עד לרגע זה, אף לא ידעתי שבבית משפט זה מתנהל כלפי הנאשם [המערער] דיון בכתב אישום נוסף". בית המשפט הוסיף כי המשיבה "נקלעה [...] להתנהלות שלא במקומה" וניתן היה לצפות שתמנע מחשיפת מידע הנוגע להליך בכתב האישום הקודם. בית המשפט אף ביקר את החלטת המשיבה לכלול בכתב האישום את דבריו של המערער, לכאורה, על אודות מעשיו בכתב האישום הקודם וציין כי "לא זו בלבד שאין הדברים ראויים, הם אף אינם נדרשים לעניינו של כתב האישום דנן. זאת בשל כך שכתב האישום התמקד בפירוט המעשה המיוחס, וממילא, ובכל מקרה, דברים שסיפר הנאשם [המערער] למתלוננת, אם סיפר וככל שסיפר, אינם חלק מיסודות העבירה המיוחסת". עם זאת, נפסק כי בית המשפט לא נחשף ל"מסה קריטית" של ראיות הנוגעות להליך האחר שיש בהן כדי להביא לקבלת בקשת הפסלות. נקבע כי עצם הידיעה של המותב על כך שלאותו נאשם מיוחסות עבירות נוספות בכתב האישום הקודם אין בה כשלעצמה כדי ללמד על מסה קריטית של נתונים המצדיקה את פסילתו. עוד הוסיף בית המשפט כי נכונה טענת המשיבה לפיה גם בדבריו של בא כוח המערער היה כדי לרמוז על קיומו של ההליך האחר.

3. מכאן הערעור שבפניי בו שב המערער על טענותיו וטוען כי המותב נחשף לטענות על אודות המעשים המיוחסים לו בכתב האישום הקודם באופן המצדיק את פסילתו. המערער מדגיש כי אין מדובר אך בדברי באת כוח המשיבה בדיון שהתקיים בפני המותב, אלא גם בציטוט שנכלל בכתב האישום על דברים שאמר כביכול המערער למתלוננת, וכי יש לשקול לטובת קבלת הערעור אף את העובדה כי ההליך מושא הערעור דנן נמצא בראשיתו וטרם ניתנה תשובת המערער לכתב האישום.

4. עיינתי בערעור על נספחיו ובאתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. כפי שקבע בית המשפט קמא, טוב הייתה עושה באת כוח המשיבה לו הייתה נמנעת מלהעלות את הטענות הנוגעות להליך האחר שמתקיים בעניינו של המערער. עם זאת, איני סבורה שיש בכך, אף לא בצירוף הדברים שנכתבו בכתב האישום, כדי לקבוע כי המותב נחשף למסה קריטית של ראיות הנוגעות לעברו הפלילי של המערער, אשר יש בה כדי להביא לפסילתו (השוו ע"פ 4613/18 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (17.6.2018)). הטענה בהקשר זה אף מעוררת אי נוחות לנוכח קביעת בית המשפט קמא, שהמערער לא חלק

עליה, כי בא כוחו הוא שרמז בדיון על אודות קיומו של ההליך האחר. כתב האישום נגד המערער הוגש בחודש יוני האחרון, וככל שסבר המערער כי ניסוחו מעורר קושי בהקשר זה, היה עליו להעלות את הטענה מיד עם הגשת כתב האישום.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"א בכסלו התשע"ט (29.11.2018).

ה נ ש י א ה